

การจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ

อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร

THE PROVISION OF SOCIAL WELFARE SERVICE OF JUNPEN SUB-DISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATION, TAO-NGOI DISTRICT, SAKON NAKHON PROVINCE

12

วัชรภรณ์ การุญ*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร จำนวน 375 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ค่าความเชื่อมั่น .96 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า

1. การจัดบริการสวัสดิการสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและกลุ่มแม่บ้าน ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ ตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ดังนี้
 - 2.1 จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และศาสนา พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
 - 2.2 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ อาชีพ พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.3 จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษาพบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ และ 2) ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

2.4 จำแนกตามคุณลักษณะด้านหมู่บ้านที่อาศัยอยู่พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ 2) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและกลุ่มแม่บ้าน 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน และ 4) ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ

3. การหาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ มีจำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน 2) ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ 3) ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม และ 4) การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ตามลำดับ

ABSTRACT

The purpose of this study was to examine the provision of social welfare of Junpen Sub-district Administration Organization, Tao-ngoi district, Sakon Nakhon province. A sample used was 375 people living in the Junpen Sub-district Administration Organization area, Tao-ngoi district, Sakon Nakhon province who were randomly selected. The instrument used for collecting data was a questionnaire which had a reliability coefficient of .96 and statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA.

The findings disclosed as follows:

1. The provision of social welfare for development of people's quality of life by Junpen Sub-district Administration Organization as a whole and each aspect was at moderate level. As arranged by rank order of higher to lower levels respectively, those aspects of the provision of social welfare were: giving money for sustaining life to the aged, the disabled and the AIDS patients, promoting and developing women and a group of housewives, promotion of education, religion and culture, promotion of child and youth development, promotion of sports and entertainment, and development of income and promotion of being employed.

2. The provision of social welfare service for development of people's quality of life by Junpen Sub-district Administration Organization in comparison between the respondents of a different personal background can be concluded as follows:

2.1 As classified by sex, income per month and religion, it was found that the provision of social welfare service of Junpen Sub-district Administration Organization as a whole was not different. Considering it by aspect, one of them was significantly different at the .05 level, namely promoting sports and entertainment.

2.2 As classified by age and occupation, it was found that the provision of social welfare service of Junpen Sub-district Administration Organization both as a whole and each aspect was not different.

2.3 As classified by educational attainment, it was found that the provision of social welfare service of Junpen Sub-district Administration Organization as a whole was not different. Considering it by aspect, 2 aspects were found significantly different at the .05 level, namely 1) development of income and promotion of being employed, and 2) promoting sports and entertainment.

2.4 As classified by residential area, it was found that the provision of social welfare service of Junpen Sub-district Administration Organization as a whole was not different. Considering it by aspect, 4 aspects were found significantly different at the .05 level, namely 1) giving money for sustaining life to the aged, the disabled and the AIDS patients, 2) promoting and developing women and a group of housewives, 3) promoting the development of children and youths, and 4) development of income and promotion of being employed.

3. A way to develop the management of social welfare service of Junpen Sub-district Administration Organization includes 4 aspects, namely 1) promoting the development of children and youths, 2) development of income and promotion of being employed, 3) promotion of education, religion and culture, and 4) promoting sports and entertainment.

บทนำ

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ส่งผลให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากมายแทบทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคต่างๆ การก่อสร้างอาศัยแรงงานจากภาคเอกชนที่มีราคาถูก จึงเป็นผลทำให้ประชาชนในภาคการเกษตรในท้องถิ่นชนบท อพยพเข้าไปทำงานในตัวเมืองมากขึ้น ส่งผลให้เกิดแหล่งสลัมในเขตเมืองมีขึ้นเป็นอย่างมาก แรงงานที่เคยประกอบอาชีพด้านเกษตรที่มีอยู่เดิมก็เปลี่ยนไปขายแรงงาน ในภาคอุตสาหกรรม ส่งผลให้ครอบครัวเกิดการแตกแยก ทำให้พ่อ แม่ ลูก ต้องแยกกันอยู่ ทิ้งให้พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ที่แก่เฒ่าต้องอยู่ตามลำพัง มีส่วนน้อยที่ได้รับการเลี้ยงดูจากบุตรหลานอย่างใกล้ชิด นอกนั้นต้องอยู่กันตามลำพัง ไม่สามารถหาเลี้ยงตนเอง และได้กลายเป็นภาระของสังคมที่ต้องให้การสงเคราะห์ เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ เป้าหมายหลักของการพัฒนาประเทศที่สำคัญคือการมุ่งพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมให้มั่นคงและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคน รวมทั้งให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้น (กองสวัสดิการสงเคราะห์. 2544 : 33-36)

สวัสดิการสังคมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนเนื่องจากเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ ซึ่งประเทศไทยก็ได้เห็นความสำคัญดังกล่าวเช่นกัน ซึ่งได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยให้รัฐมีหน้าที่ในการจัดสวัสดิการสังคมประเภทต่างๆ ให้กับประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับความเดือดร้อนด้วย

องค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ให้บริการประชาชนเพื่อสามารถปกครองตนเอง ดูแลการจัดสรรงบประมาณท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและพื้นที่ ผลจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ฉบับที่ถูกลบไปแล้ว และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ทำให้องค์กรปกครองท้องถิ่นต้องมีการปรับเปลี่ยนในหลายด้าน ทั้งด้านโครงสร้าง ด้านภารกิจหน้าที่ ด้านงบประมาณและด้านบุคลากรโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานราชการหน่วยหนึ่งได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติในปัจจุบัน นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในระบบประชาธิปไตย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 เฉพาะประเทศไทยมีหลักการปกครองเป็นของประชาชนและเพื่อประชาชน และได้มีการต่อสู้ให้มีการกระจายอำนาจ เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของระบบการเมืองการปกครองและบริหาร จากแบบ “รวมศูนย์การตัดสินใจ” ไปสู่ แบบ “กระจายศูนย์การตัดสินใจ” คำว่า กระจายอำนาจ สื่อ ความหมายในเชิง เปรียบเทียบ(Relative) และเชิงกระบวนการ (Process) ของการเปลี่ยนแปลง มากกว่าที่มองว่าเป็นสถานการณ์ที่สมบูรณ์ตรงที่ หรือเป็นผลลัพธ์สุดท้ายของการเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าจะอธิบายว่าประเทศไทยมีระบบการจัดบริหารสาธารณะ แบบกระจายอำนาจ ก็หมายความว่าเมื่อเปรียบเทียบกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือเปรียบเทียบกับ ประเทศอื่น ในบริบทที่กล่าวถึงแล้ว ประเทศมีการกระจายอำนาจการจัดบริหารการสาธารณะ หรือ กำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่การกระจายอำนาจมากขึ้น ดังนั้น คำว่า “กระจายอำนาจ” จึงมักจะมีคำว่า “มาก” หรือ “น้อย” “หรือ” สูง หรือ “ต่ำ” ขยายความแสดงปริมาณและทิศทางการเปลี่ยนแปลงเสมอ

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารงานของท้องถิ่น ให้มีอำนาจอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหารงานการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำงบประมาณ ตลอดจนให้อำนาจในการออกกฎหมายใช้บังคับในพื้นที่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่นให้มากที่สุด ดังนั้นจึงได้กำหนดเป็นนโยบายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น คือ การกระจายภารกิจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของประชาชน ที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครอง และแก้ไขปัญหาของตนเอง ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นส่วนรวม เช่น ปัญหาการจราจร สิ่งแวดล้อมและมลภาวะ การกระจายรายได้ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้สามารถบริหารกิจการของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีอิสระคล่องตัว และบังเกิดประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณให้สามารถรองรับกับรายได้ที่เพิ่มขึ้น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดบทบาทภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นหน่วยปฏิบัติรองรับภารกิจตามนโยบายการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ทั้งการกระจายงานของกระทรวงทบวง กรมต่างๆ ลงมาสู่ท้องถิ่น การกระจายงบประมาณให้ท้องถิ่นบริหารจัดการเพื่อแก้ไข พัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง ตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ปัจจุบันได้ยกเลิก และใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ให้แนวทางจัดทำแผนพัฒนาของท้องถิ่น กำหนดองค์การจัดทำแผนพัฒนา ขั้นตอนดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการแก้ไขเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา (กระทรวงมหาดไทย. 2550 : 5)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยรูปแบบหนึ่งที่ได้รับผลจากการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ภายหลังจากที่มีการออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง พ.ศ. 2546) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 ได้ส่งผลให้ มีการกำหนดภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองไว้อย่างชัดเจน โดยแบ่งภารกิจและอำนาจหน้าที่ออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะ ซึ่งหมายถึง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปี พ.ศ. 2546 โดยแบ่งออกเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำและหน้าที่ที่อาจกระทำได้ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่

ละแห่งมีสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป และการกิจอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (โกวิทย์ พวงงาม. 2546 : 19)

งานด้านสวัสดิการสังคมเกิดขึ้นโดยมีรัฐเป็นผู้รับผิดชอบ จนพัฒนาขึ้นเป็นรัฐสวัสดิการ (Welfare State) อันหมายถึง “สังคมที่ยอมรับความรับผิดชอบทางกฎหมายเพื่อประกันว่าพลเมืองทั้งหลายจะมีรายได้ การโภชนาการ การดูแลสุขภาพ การศึกษา ที่อยู่อาศัย เป็นการดูแลทางสังคมขั้นพื้นฐาน” ที่ประเทศตะวันตกหลายประเทศได้สถาปนาตนเองขึ้นเป็นรัฐสวัสดิการ โดยการสร้างระบบเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมให้แก่พลเมืองของตน แนวคิดดังกล่าวมีแนวโน้มไปในอุดมการณ์แบบสังคมนิยม โดยมีรัฐเป็นผู้เข้าแบกรับภาระทั้งหมด ถึงแม้จะมอบงานบางส่วนให้องค์กรเอกชนเข้าเป็นผู้ดำเนินการก็ดีแต่รัฐก็ยังทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนงบประมาณหลักให้องค์กรเอกชนในปัจจุบันเหล่านั้น การบริหารงานของรัฐมุ่งเน้นไปในแนวทางทุนนิยม รัฐได้กระจายงานบริการด้านสวัสดิการสังคมมาให้แก่ภาคธุรกิจเอกชน เป็นผู้ดำเนินการเช่น งานด้านการประกันชีวิต ผู้สูงอายุ การประกันที่อยู่อาศัย และบ้านพักคนชรา เป็นต้น

ฉะนั้นแนวความคิดในการสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนในระดับรากหญ้า เข้ามามีส่วนดำเนินการด้านสวัสดิการชุมชน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) เองก็มีการรับผิดชอบงานด้านสวัสดิการในพื้นที่ที่รับผิดชอบของตน ซึ่งขณะเดียวกันก็ยังมีภาระหน้าที่อื่นๆ อีก การจัดบริการสวัสดิการสังคม จึงเป็นงานที่มีลักษณะท้าทายทั้งในเชิงแนวคิดและวิธีการปฏิบัติในประการแรก กิจการเพื่อสาธารณะ (Public Affair) หรือกิจการ เพื่อสังคม (Social Affair) ในประเทศไทยถือว่าอยู่ในอำนาจรับผิดชอบของรัฐ โดยการบริหารผ่านหน่วยงานของรัฐซึ่งหมายรวมถึงงานด้านสวัสดิการสังคมด้วย (พัชรนันท์ นางาม. 2552 : 5)

องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจำนวนของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมเป็นจำนวนมาก ภาครัฐได้ดำเนินการจัดสวัสดิการสังคมตามมาตรการของภาครัฐ แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดในการดำเนินงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านงบประมาณในการให้สวัสดิการสังคมและการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคม บุคลากรระดับปฏิบัติที่มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับปริมาณงานในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคม ดังนั้นจึงทำให้การดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสดำเนินงานได้ไม่เต็มที่และไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายจากรายงานการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ปีงบประมาณ 2556 พบว่า ยังไม่สามารถดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมได้ครอบคลุมและทั่วถึงกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ด้อยโอกาส และยังมีปัญหาในการดำเนินงานหลายด้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ. 2557)

ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานการบริหารท้องถิ่นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคม จึงมีความประสงค์ศึกษาการจัดการบริหารสวัสดิการสังคมในพื้นที่ เพื่อติดตามประสิทธิภาพจากการจัดบริหาร ดังกล่าวที่ส่งผลต่อประชาชน รวมถึงการศึกษาความต้องการบริหารสวัสดิการสังคมด้วย จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการจัดการบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ตามนโยบายของรัฐที่เน้นการกระจายงานและงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการเองและเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ต่อไป

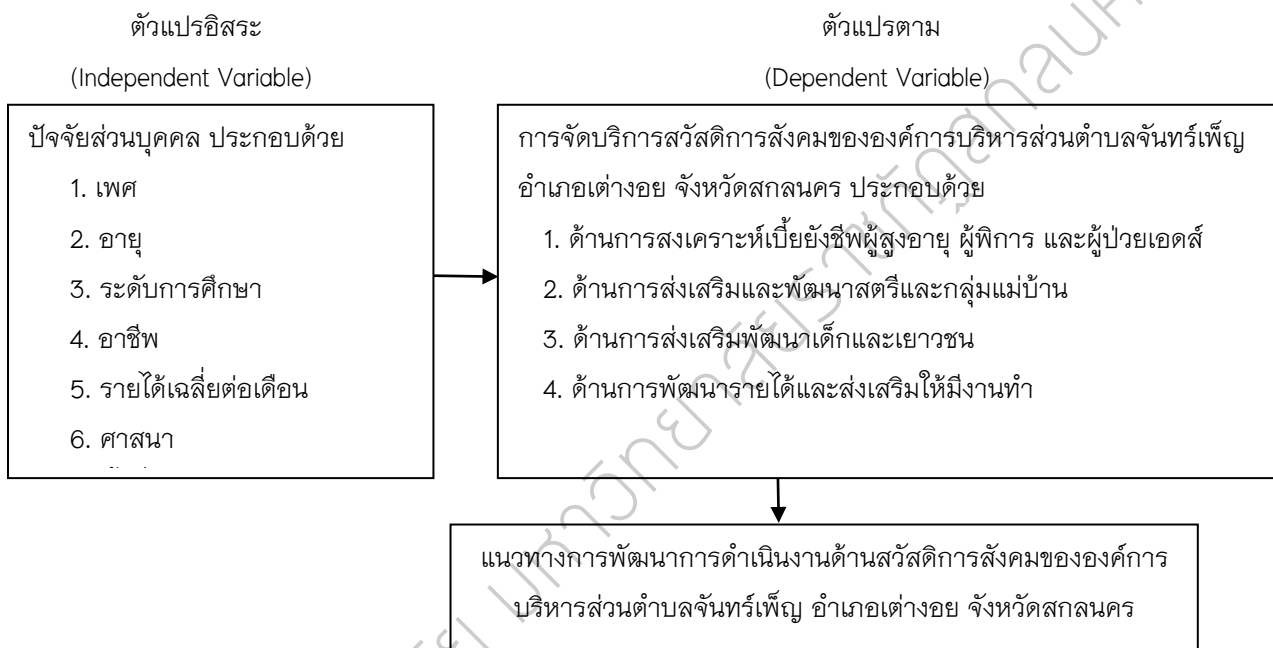
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถสรุปเป็น กรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนทั้งหมด จำนวน 5,949 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random Sampling) โดยวิธีการจับสลากรายชื่อ ทำการสุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน (ข้อมูลจากแผนพัฒนาสามปี ประจำปี 2555–2557 องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร เป็นคำถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และศาสนา ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ว่ามีความคิดเห็นในระดับใด มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้ ระดับความต้องการมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดให้แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอนำหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร เพื่อขอความร่วมมือในการแจ้งให้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในเขตหมู่บ้านตอบแบบสอบถาม

2. นำหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ส่งให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร

3. ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแจกแบบสอบถาม และอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

4. ผู้วิจัยติดตามขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองได้กลับมา 375 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

5. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูลแล้วนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC : Index of Consistency) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 63)

1.2 อำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

1.3 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104-105)

2.1 ค่าความถี่ (Frequency)

2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความเห็นต่อจัดบริการสวัสดิการสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่า t -test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ด้วยค่า F -test หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test)

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.7 มีอายุระหว่าง 41–50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.0 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.6 ประกอบอาชีพเกษตรกร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.9 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.2 และอาศัยอยู่ใน หมู่ 6 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.5

2. การจัดบริการสวัสดิการสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและกลุ่มแม่บ้าน ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ ตามลำดับโดยสรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ มีผลการดำเนินงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพตามเวลาที่กำหนด มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีการจัดทำกำหนดการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพอย่างเหมาะสมถูกต้องตามระเบียบ มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพมีความชำนาญการในการปฏิบัติหน้าที่ มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและกลุ่มแม่บ้าน มีผลการดำเนินงานโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมอบรมหรือส่งเสริมสนับสนุนให้สตรีมีความรู้ในการประกอบอาชีพ รองลงมาคือ ส่งเสริมกลุ่มแม่บ้านให้มีการจัดทำหรือแปรรูปผ้าพื้นเมือง จัดทำสมุนไพร อาหาร ของหวาน ดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จัดตั้งกองทุนในการกู้ยืมเงินดอกเบี้ยต่ำให้กับสตรีเพื่อประกอบอาชีพเสริม

2.3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน มีผลการดำเนินงานโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปลูกจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนรักและหวงแหนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รองลงมาคือ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์หลีกเลี่ยงอบายมุขและห่างไกลยาเสพติด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรู้จักหารายได้ในทางที่สุจริต

2.4 ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำมีผลการดำเนินงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้ มีอาชีพ มีเงินออม และใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ จัดให้มีการอบรม พัฒนาฝีมือแรงงานแก่ประชาชนในชุมชนต่างๆ เพื่อให้ประกอบอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองได้ มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องสวัสดิการคุ้มครองแรงงานป้องกันการเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย

2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม มีผลการดำเนินงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการส่งเสริมให้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รองลงมาคือ มีการปลูกฝังให้เด็กและผู้ใหญ่ในชุมชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับเทศบาล

2.6 ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ มีผลการดำเนินงาน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการจัดการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติดระหว่างหมู่บ้านเป็นประจำทุกปี รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมนันทนาการร่วมกันกับเยาวชนคนในชุมชน กลุ่มเครือข่าย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนกิจกรรมการเล่นกีฬาพื้นบ้านและกิจกรรมร้องเพลงและเต้นรำ

3. การเปรียบเทียบการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

3.1 จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่าง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ โดยเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าเพศหญิง

3.2 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่าง

3.3 จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษาพบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่าง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ และ 2) ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ (Scheffe's test) ไม่พบรายคู่ระดับการศึกษาใดๆ ที่มีความคิดเห็นต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ และด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอาชีพ พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่าง

3.5 จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่าง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า

3.5.1 เมื่อเปรียบเทียบการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า ประชาชนกลุ่มอายุรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระดับต่างๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ ในด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ คือ ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท

3.6 จำแนกตามคุณลักษณะด้านศาสนา พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบล จันทรพิสัย อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่าง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ โดยประชาชนที่นับถือศาสนา พุทธมีความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่นับถือศาสนาคริสต์

3.7 จำแนกตามคุณลักษณะด้านหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ พบว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลจันทรพิสัย อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่าง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ ผู้ป่วยเอดส์ 2) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและกลุ่มแม่บ้าน 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน และ 4) ด้านการ พัฒนารายได้และส่งเสริมให้มิ้งงานทำ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยโดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s test) พบว่า

3.7.1 เมื่อเปรียบเทียบการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทรพิสัย อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและกลุ่มแม่บ้าน จำแนกตามคุณลักษณะด้านหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ (Scheffe' s test) พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดบริการ สวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทรพิสัย ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและกลุ่มแม่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 2 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ใน หมู่ 7

3.7.2 เมื่อเปรียบเทียบการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทรพิสัย อำเภอต่าง อย จังหวัดสกลนคร ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน จำแนกตามคุณลักษณะด้านหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ เป็นรายคู่ ด้วย วิธีการ ของเชฟเฟ (Scheffe' s test) พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดบริการสวัสดิการ สังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทรพิสัย ในด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 คู่ ได้แก่ 1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 1 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 2 2) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 1 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 4 3) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 6 มีความคิดเห็นสูง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 2 4) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 6 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 4 5) ประชาชนที่ อาศัยอยู่ในหมู่ 7 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 2 6) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 7 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่ อาศัยอยู่ในหมู่ 4 7) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 8 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 2 8) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 8 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 4

3.7.3 เมื่อเปรียบเทียบการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทรพิสัย อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มิ้งงานทำ จำแนกตามคุณลักษณะด้านหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ (Scheffe' s test) พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดบริการ สวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทรพิสัย ในด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มิ้งงานทำ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ 1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 2 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ใน หมู่ 1 2) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 5 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 1 3) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 6 มีความ คิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 1 4) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 7 มีความคิดเห็นสูงประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่ 1

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาการจัดบริการสวัสดิการสังคม ด้านการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้เยาวชนรักการเรียนรู้ ให้เยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์หลีกเลี่ยงอบายมุขและห่างไกลยาเสพติด ให้เด็กและเยาวชนรู้จักหารายได้ในทางที่สุจริต และให้เยาวชนรู้จักป้องกันตนเองจากโรคติดต่อทางเพศและการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

2. องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาการจัดบริการสวัสดิการสังคม ด้านการพัฒนารายได้และส่งเสริมให้มีงานทำ โดยเน้นการพัฒนาเกี่ยวกับการจ้างงานหรือสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน ของประชาชนให้ได้รับความคุ้มครองจากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ให้ได้รับความเป็นธรรมความยุติธรรมในเรื่องรายได้จากสภาพการทำงาน และค่าแรงขั้นต่ำให้กับประชาชนทุกคน จัดให้มีการอบรม พัฒนาฝีมือแรงงานแก่ประชาชน เพื่อให้ประกอบอาชีพที่สามารถเลี้ยงตนเองได้

3. องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาการจัดบริการสวัสดิการสังคม ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับโรงเรียน สนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ขาดทุนทรัพย์ จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับ อบต. และให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปลูกฝังให้เด็กและผู้ใหญ่ในชุมชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม

4. องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาการจัดบริการสวัสดิการสังคม โดยการควรส่งเสริมและสนับสนุนการก่อสร้างลานกีฬาเอนกประสงค์ประจำจัดหาอุปกรณ์กีฬาให้กับแต่ละหมู่บ้านเป็นประจำทุกปี และจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาพื้นบ้าน

5. องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ควรพัฒนาการจัดบริการสวัสดิการสังคม ในบ้านจันทร์เพ็ญ หมู่ 2, บ้านห้วยหวด หมู่ 4, บ้านกวนบูน หมู่ 5, บ้านโคกกลางหมู่ 6 และบ้านสามัคคี หมู่ 7 ให้มากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากประชาชนในหมู่บ้านทั้ง 5 หมู่บ้าน มีความคิดเห็นต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ต่ำกว่าบ้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการจัดบริการสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละตำบล เพื่อเป็นการหาข้อสรุปอันเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนผู้รับบริการ

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการให้บริการที่ครอบคลุมแก่ความต้องการของประชาชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร

5. ควรศึกษาข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร เพื่อจะได้ทราบประเด็นปัญหาสำคัญที่คล้ายกันและจะได้นำไปเป็นข้อสรุปในการแก้ไขต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงมหาดไทย. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กองอาสารักษาดินแดน, 2546.

กองสวัสดิการสงเคราะห์. สรุปผลการดำเนินงานประจำปี 2543. กรุงเทพฯ : กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2544.

โกวิทย์ พวงงาม. การปกครองท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2546.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

พัชรนันท์ นางาม. การศึกษาการจัดบริการสวัสดิการสังคมแก่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองสองห้อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ปร.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.

องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ. บรรยายสรุปองค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ ประจำปี 2557. สกลนคร :

องค์การบริหารส่วนตำบลจันทร์เพ็ญ อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร, 2557.